

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሠላሳ ስምንት።

ዳንኤል 11ን መግለጥ፡ በታሪክ ውስጥ ያለ ትንቢታዊ ጉዞ

Jeff Pippenger

2024-03-15

የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ፣ ከእግዚአብሔር ቃል እጅግ ጥልቅ ከሆኑት ቁጥሮች አንዱን ይወክላል። በውስጡ የተወከሉት ትንቢታዊ ታሪኮች፣ በሕዝቅኤል ራእይ ውስጥ ያሉት መንኮራኩሮች በመንኮራኩሮች ውስጥ እርስ በርሳቸው የሚገናኙበት ስፍራ ናቸው። በ1798 የሚለራይት እንቅስቃሴ የፍጻሜ ዘመን ጋር፣ እንዲሁም በ1989 የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ የፍጻሜ ዘመን ጋር፣ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ የውስጥና የውጭ ታሪኮች ተገልጦታል። በዚህ ቁጥር ውስጥ፣ በ1798 ከመጀመሪያው መልአክ ጋር የደረሰው የሚቀርብ ፍርድ ማስታወቂያ፣ እስከ የእሁድ ሕግ የሆነው የቁጥር አርባ አንድ ድረስ ይገኛል። ስለዚህም ይህ ቁጥር፣ ከሞቱት ጀምሮ የሚጀምረውን በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ላይ የሚደረገውን የምርመራ ፍርድ፣ እስከ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተም ድረስ፣ እንዲሁም እግዚአብሔር ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝምን ከአፋ ማስታወክ ድረስ ይወክላል።

በ1798 ዓ.ም. የጳጳሳዊ ሥርዓቱ የሞት ቁስሉን የተቀበለበት ታሪክ፣ በቁጥር አርባ አንድ ያ የሞት ቁስል እስኪፈወስ ድረስ፣ በዚያ የቁጥር ታሪክ ውስጥ ተወክሎ ቀርቧል። ከቁጥር አርባ አንድ ጀምሮ ያለው ክፍል፣ በዚያ ቁጥር የሚጀምሩት እየተጠናከሩ የሚሄዱ የእግዚአብሔር ፈጻሚ ፍርዶች አውድ ውስጥ ተቀምጧል። በዚህ ትንቢታዊ ትርጉም፣ ቁጥር አርባ የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ፍጻሜ ነው፣ የምዕራፍ ቁጥሮች አንድና ሁለት ግን መጀመሪያው ናቸው። ምዕራፍ አሥራ አንድ የክርስቶስን ተቃዋሚ ዓመፅ ያቀርባል፣ ምዕራፍ አሥር ደግሞ የሂዳቅል ወንዝ ራእይ መጀመሪያን ይወክላል፣ ምዕራፍ አሥራ ሁለትም ፍጻሜውን ይወክላል። ምዕራፎች አሥርና አሥራ ሁለት ፊተኛውንና መጨረሻውን ይወክላሉ፣ ምዕራፍ አሥራ አንድ ግን በመካከል ያለውን ዓመፅ ይወክላል።

አሥረኛውና አሥራ ሁለተኛው ምዕራፎች አንድ ናቸው፤ ምክንያቱም ከአሥራ አንደኛው ምዕራፍ በተለየ ሁኔታ እነርሱ ከራእይ ጋር በተያያዘ የዳንኤልን ልምምድ ይወክላሉ፣ አሥራ አንደኛው ምዕራፍ ግን ራእይ ራሱ ነው። አሥረኛው ምዕራፍ የዕብራይስጥ ፊደላት ተራ የመጀመሪያው ፊደል ነው፤ አሥራ አንደኛው ምዕራፍ የዕብራይስጥ ፊደላት ተራ ዐመፀኛው አሥራ ሦስተኛ ፊደል ነው፤ አሥራ ሁለተኛው ምዕራፍም የፊደላቱ የመጨረሻው ፊደል ነው። የሂዳቅል ወንዝ ራእይ "እውነት" ነው።

በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ መጀመሪያው መጨረሻውን ያመለክታል፣ ምክንያቱም ክርስቶስ ፈጽሞ አይለወጥም። በአርባኛው ቁጥር የተወከለው የመጨረሻው ታሪክ የአውሬው ምስል የመፈተኛ ጊዜ ነው። ያ የመፈተኛ ጊዜ በአርባ አንደኛው ቁጥር በተወከለው በአውሬው ምልክት ይደመደማል። ስለዚህ አንደኛና ሁለተኛ ቁጥሮች ስለ መቶ አርባ አራት ሺህ የማጎተም ጊዜ መናገር አለባቸው፣ ምክንያቱም ያ የጊዜ ዘመን ደግሞ የአውሬው ምስል የሚቀረጽበት ዘመን ነውና።

"ጌታ የአውሬው ምስል የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት እንደሚቋቋም በግልጽ አሳይቶኛል፤ ምክንያቱም ይህ እግዚአብሔር ሕዝብ ታላቁ ፈተና ሊሆን ነውና፣ በእርሱም የዘላለም እጣ ፈንታቸው ይወሰናል።..."

"የእግዚአብሔር ሕዝብ ከመታተማቸው በፊት ሊኖራቸው የሚገባው ፈተና ይህ ነው።" Manuscript Releases, volume 15, 15.

የፍጻሜ ዘመንን የሚለዩ ሁልጊዜ ሁለት የመንገድ ምልክቶች አሉ። በሙሴ የተሃድሶ ንቅናቄ ውስጥ፣ የአሮን ልደት ነበረ፤ ከዚያም ከሦስት ዓመት በኋላ የሙሴ ልደት ተከተለ። ከባቢሎን ለመውጣትና ቤተ መቅደሱን እንደገና ለመሥራት በተነሣው የተሃድሶ ንቅናቄ ውስጥ፣ ንጉሥ ዳርዮስ ነበረ፤ ከዚያም ንጉሥ ቂሮስ ተከተለ። በክርስቶስ የተሃድሶ ንቅናቄ ውስጥ፣ የመጥምቁ ዮሐንስ ልደት ነበረ፤ ከዚያም በስድስት ወራት ውስጥ የክርስቶስ ልደት ተከተለ። በሚሊራውያን የተሃድሶ ንቅናቄ ውስጥ፣ በ1798 የጳጳሳዊው ሥርዓት ሞት ነበረ፤ ከዚያም በ1799 የጳጳሱ ሞት ተከተለ። በሦስተኛው መልአክ የተሃድሶ ንቅናቄ ውስጥ፣ ፕሬዚዳንት ሬገንና ፕሬዚዳንት ቡሽ አንደኛው ነበሩ፤ ሁለቱም 1989ን ይወክሉ ነበር። በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ቁጥር አንድ፣ ንጉሥ ቂሮስ እንደተለየ እናገኛለን።

በፋርስ ንጉሥ በቂሮስ በሦስተኛው ዓመት ለዳንኤል፣ ስሙም ብልጣሶር ተብሎ ለሚጠራው፣ አንድ ነገር ተገለጠለት፤ ነገሩም እውነት ነበረ፤ የተወሰነው ዘመን ግን ረጅም ነበር፤ ነገሩንም አስተዋለ፣ ራእዩንም አስተውሎ ነበር። ዳንኤል 10፣1።

በአሥረኛው ምዕራፍ የሚከተሉት ቁጥሮች ውስጥ፣ ገብርኤል በአሥራ አንደኛው ምዕራፍ የትንቢታዊ ታሪክን ራእይ ከማቅረቡ በፊት የዳንኤል ልምምድ አስቀድሞ እንደ ተወከለ እናያለን። ቂሮስ የፍጻሜውን ዘመን ያመለክታል፤ ምክንያቱም ከዚያ በፊት ቂሮስ፣ የዳርዮስ እህት ልጅ፣ ቤልሻጽርን የገደለ የዳርዮስ ጄኔራል ነበርና፤ በዚህም የሰባው ዓመታት ምርኮነት ፍጻሜ ተመለከተ፤ ይህም ከ538 እስከ 1798 ድረስ በመንፈሳዊ ባቢሎን ውስጥ የነበረውን የመንፈሳዊ እስራኤል የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስልሳ ዓመት ምርኮነት ያመሳሰለ ነበር።

“እግዚአብሔር በምድር ላይ ያላት ቤተ ክርስቲያን በዚህ ረጅም የማያቋርጥ ስደት ዘመን ውስጥ፣ በስደት ዘመን በባቢሎን ተማርከው እንደ ነበሩት የእስራኤል ልጆች ሁሉ በእውነት በምርኮ ውስጥ ነበረች።” Prophets and Kings, 714.

በ1798 ዓ.ም. የተፈጸመው የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ፍጻሜ የመጨረሻውን ዘመን አመለከተ፤ እንዲሁም የሰባው ዓመታት ፍጻሜ ለዚያ ታሪክ “የመጨረሻው ዘመን” አመለከተ። በብልጣሶር ሞትና በባቢሎን መንግሥት ፍጻሜ ጊዜ ዳርዮስና ቂሮስ ሁለቱም የተወከሉ ናቸው፤ ምክንያቱም ሥራውን እንደፈጸመ የዳርዮስ አዛዥ ሆኖ ቂሮስ ዳርዮስን ይወክል ነበር። ጆርጅ ቡሽ አንደኛው በጥር 20, 1989 ሲሸም፣ ረጋን በ1989 ዓ.ም. የመጀመሪያዎቹን አሥራ ዘጠኝ ቀናት ፕሬዚዳንት ነበር።

የሂዴቄል ራእይ በቂሮስ ሦስተኛ ዓመት፣ በመጨረሻው ዘመን ጀመረ። ገብርኤል የአሥራ አንደኛውን ምዕራፍ ትንቢታዊ ታሪክ ለዳንኤል ሲዘረጋ መጀመሪያ የዳርዮስን የመጀመሪያ ዓመት ይጠቅሳል፤ ይህም ለዳንኤል ሊያቀርበው የነበረው የትንቢታዊ ታሪክ ራእይ በመጨረሻው የፍጻሜ ዘመን፣ በ1989 እንደሚጀምር በግልጽ ለማረጋገጥ ነው፤ ምክንያቱም ነቢያት ሁሉ ከኖሩበት ዘመን ይልቅ ስለ ዘመኑ ፍጻሜ ቀኖች ይበልጥ ይናገራሉ።

ነገር ግን በእውነት መጽሐፍ ውስጥ የተመዘገበውን አሳይሃለሁ፤ በዚህም ነገር ከእኔ ጋር የሚቆም ከእናንተ አለቃ ሚካኤል በቀር ማንም የለም። እኔም በሜዶናዊው ዳርዮስ የመጀመሪያው ዓመት እርሱን ለማጽናትና ለማበርታት ቆሜ ነበር። ዳንኤል 10፣21፣ 11፣1።

በዳርዮስ የመጀመሪያው ዓመት፣ እርሱም በ1989 ያለውን የፍጻሜ ዘመን የሚወክል ሲሆን፣ ገብርኤል “ቆሙ”፤ ይህም በ“ፍጻሜ ዘመን” መልአክ እንደሚመጣ ያሳያል። በ1798 የመጀመሪያው መልአክ መጣ፤ በ1989ም ሦስተኛው መልአክ መጣ። የሦስተኛው መልአክ መልእክት በ2001 ኃይል እስኪሰጠው ድረስ የሦስተኛው መልአክ ማተም አልተጀመረም፤ ነገር ግን የሦስተኛው መልአክ በ1989 መምጣት የጀመረው እንቅስቃሴ፣ በፍጻሜ ዘመን ገብርኤል ቆሞ መታየቱን ይወክላል። ገብርኤል ዳንኤልን “በእውነት መጽሐፍ የተመዘገበውን” ሊያሳየው ነው፤ የሕዴቄልም ራእይ ገብርኤል ሊያቀርበው ያለውን “እውነት” የሚያመለክት

ማኅተም ይዘአል።

በአሥረኛው ምዕራፍ አሥራ አራተኛ ቁጥር ገብርኤል ዳንኤልን በሂደቅል ራጅ ውስጥ የሚናገረው “በዘመኑ ሙጫረሻ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚደርሰው” እንደሆነ አስቀድሞ አሳውቆት ነበር።

አሁንም በኋለኛው ዘመን በሕዝብህ ላይ የሚደርሰውን አስረዳህ ዘንድ መጥቻለሁ፤ ራጅም ገና ለብዙ ቀናች ነውና። ዳንኤል 10፡14።

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ የሚገኘው ሁለተኛው ቁጥር በፍጻሜው ዘመን በ1989 የተፈታ እውቀትን ይወክላል፤ እርሱም “በኋለኛው ዘመን” በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ “የሚደርሰውን” የሚለይ ነው።

አሁንም እውነቱን አሳይሃለሁ። እነሆ፣ ገና ሦስት ነገሥታት በፋርስ ይነሣሉ፤ አራተኛውም ከእነርሱ ሁሉ እጅግ የበለጠ ባለጠጋ ይሆናል፤ በሀብቱም ብዛት በብርታቱ ሁሉን በግሪክ መንግሥት ላይ ያነሣላል። ዳንኤል 11፡2።

ቂርስ ከ1989 ጀምሮ ያለውን ሁለተኛ ንጉሥ አስቀድሞ ይወክላል። እርሱ የሜዶ-ፋርስ መንግሥት ንጉሥ ነው፤ ይህም በሙጫረሻዎቹ ዘመናት በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የተገለጸውን መንግሥት ይወክላል፤ እርሱም በሜዶችና በፋርሳውያን የተመሰሉ ሁለት ቀንዶች የተቋቋመ ነው። በ1989 በዘመኑ ፍጻሜ ያለው የሁለት ቀንድ ያለው የምድር አውሬ መንግሥት ሁለተኛ ንጉሥ ከሆነ በኋላ፣ ገና ሦስት ነገሥታት (Clinton, Bush the last, Obama) ይኖሩ ነበር፤ ከዚያም ከእነርሱ ሁሉ እጅግ የበለጠ ሀብታም የሆነ ንጉሥ ይኖር ነበር። ከBush the first በኋላ የተከተሉት እነዚያ ሦስቱ ነገሥታት ከፕሬዚዳንትነታቸው በኋላ ሀብታም ሆኑ፤ ይህም ፕሬዚዳንት ስለሆኑ ብቻ ነበር። ከእነርሱ እጅግ የበለጠ ሀብታም የነበረው አራተኛው ትራምፕ፣ ከመቼውም ጊዜ የነበረ እጅግ ሀብታም ፕሬዚዳንት ሲሆን፣ ገንዘቡን ያገኘው ፕሬዚዳንት ስለነበረ አይደለም፤ ነገር ግን በዋነኝነት ለፕሬዚዳንትነት ከመወዳደሩ በጣም አስቀድሞ፣ በሪል እስቴት ኢንቨስትመንት ሥራው አማካይነት ነበር።

በአንጻራዊ መልኩ ከአሜሪካ ታሪክ ፕሬዚዳንቶች ሁሉ ውስጥ በቀድሞ ዘመን እጅግ ሀብታሙ የነበረው የዩናይትድ ስቴትስ የመጀመሪያው ፕሬዚዳንት ነበር። ከዶናልድ ትራምፕ በፊት ጆርጅ ዋሽንግተን በአሜሪካ ታሪክ እጅግ ሀብታሙ ፕሬዚዳንት ነበር፤ እንዲሁም ዶናልድ ትራምፕ እንዳደረገው ሁሉ ሀብቱን ያገኘው በሪል እስቴት ኢንቨስትመንቶች ነበር። ዋሽንግተንም ሆነ ትራምፕ ወደ ፕሬዚዳንትነት የገቡት ከባህላዊ ያልሆኑ የፖለቲካ ዳራዎች ነበሩ። ዋሽንግተን ፕሬዚዳንት ከመሆኑ በፊት በዋነኝነት የጦር መሪ ነበር፤ ትራምፕ ደግሞ ነጋዴና የቴሌቪዥን ታዋቂ ሰው ነበር፤ እርሱም እንደ ዋሽንግተን ሁሉ ከዚያ በፊት ምንም የፖለቲካ ልምድ የሌለው ነበር።

ሁለቱም ፕሬዚዳንቶች በጠንካራ ስብዕናቸውና በአመራር ዘይቤያቸው የታወቁ ነበሩ፤ ሆኖም እነዚህን ባሕርያት በእጅግ የተለያዩ መንገዶች ገልጠው ነበር። ዋሽንግተን በአብዮታዊው ጦርነትና በሪፐብሊኩ የመጀመሪያ ዓመታት ወቅት በጽኑ፣ በረጋ፣ በራሱ የሚተማመን አመራሩና በአንድነት አስተሳሰብ መገኘቱ የታወቀ ሲሆን፣ ትራምፕ ግን በአመራርና በአስተዳደር ላይ በሚያሳየው ጽኑ አቀራረብ ይታወቃል። ዋሽንግተንም ሆነ ትራምፕ የከፍተኛ ክርክር ምክንያት የሆኑ ሰዎች ነበሩ፤ ምንም እንኳን ለዚህ ያስከተሉት ምክንያቶች በእጅግ የተለያዩ ነበሩ። ዋሽንግተን በሰፊው የተከበረ ቢሆንም፣ በዘመኑ ስለ ባርነት ያለውን አመለካከት ጨምሮ በተለያዩ ጉዳዮች ላይ ትችት ተቀብሎ ነበር። የትራምፕ ፕሬዚዳንትነት ግን በብዙ ውዝግቦች የታጀበ ነበር፤ ከእነዚህም መካከል በማንበራዊ ሚዲያ “mean tweets” ብሎ የሚጠራውን አጠቃቀሙ፣ አሜሪካን በቅድሚያ የሚያኖሩ የፖሊሲ ውሳኔዎቹ፣ እና ራሱን የማወቁ ነገር ይገኙበታል።

በጣም ሀብታሙና ስድስተኛው ፕሬዚዳንት የዓለም አቀፋዊነትን የዘንዶ ኃይሎች ማንቀሳቀስ ነበረበት። የአስራ አንደኛውን ምዕራፍ ሁለተኛ ቁጥር ታሪክ ከ1776፣ 1789 እና 1798 ዘመን ታሪክ ጋር በምናኖረው

ጊዜ፣ ኢየሱስ መጨረሻውን በመጀመሪያው ስለሚያሳይ፣ የምድር አውሬውን የመጨረሻ ፕሬዚዳንት የሚመለከት ተጨማሪ መረጃ እናገኛለን። በ1776 እና 1789 የተወከሉት የመጀመሪያዎቹ ሁለት ዘመናት፣ የመጨረሻው ፕሬዚዳንት ከሰባቱ የነበረው ስምንተኛው ፕሬዚዳንት እንደሚሆን የሚያረጋግጡ ሁለት ምስክሮችን ይሰጣሉ። ትራምፕ ከሬገን በኋላ ስድስተኛው ፕሬዚዳንት ነበር፣ እና እንደ ስምንተኛው ፕሬዚዳንት "ከሰባቱ" ይሆናል። የመጨረሻውና ስምንተኛው ፕሬዚዳንት፣ ዩናይትድ ስቴትስ ለአውሬው "ለእርሱና ከእርሱ" የሆነውን ምስል በምትሠራበት ጊዜ ይገዛል።

አሜሪካ በአውሬው ምስል ሲቀርጽ የሚገዛው ፕሬዚዳንት፣ ፔይተን ራንዶልፍና ጆን ሃንኮክ እንደመሰከሩት፣ ስምንተኛው ሊሆን ይገባዋል፤ ማለትም ከሰባቱ የሆነው። ጳጳስናው ከሰባቱ የነበረው ስምንተኛ ራስ ነው፣ ትንቢታዊ ገዳይ ቁስልም ተቀብሏል። የጳጳስናው ምስል ለመሆን፣ ከሰባቱ የሆነው ስምንተኛው ፕሬዚዳንት ደግሞ ትንቢታዊ መለያ ያለው፣ በትንቢት "የቆሰለ" ወይም "የተገደለ" መሆን አለበት።

መንፈሳዊ ሥልጣኑ ከአስቀያሚ ኃይል (ፈረንሳይ)፣ ማለትም መንፈሳዊ ሥልጣኑ ከጳውሎስ ያን ጊዜ "የኃጢአት ምሥጢር" (የኃጢአት ሰው) አሁንም እየሠራ ነው ብሎ ከለየበት ዘመን ጀምሮ ሲታገለው የነበረው አስቀያሚ ኃይል ሞት የሚያመጣ ቀስል ተቀበለ። የአረማዊነት ዘንድ መንፈሳዊ ሥልጣኑ በ538 ያደረገውን ዙፋን መውሰድ እየከለከለው ነበር።

ከጳጳስና መጀመሪያ አንሥቶ እስከ መጨረሻዋ ፍጹም ጥፋት ድረስ ከዘንዶ ኃይላት ጋር ትጋጠማለች። የጳጳስና ምስል ደግሞ ያ ምስል ከዘንዶ ኃይል ጋር እንዲጋጠም ይጠይቃል። በራእይ አሥራ ሰባት ውስጥ ከሰባቱ ራሶች የሆነችው ስምንተኛይቱ ራስ የሆነችው ጳጳስና በመጨረሻ በእሳት ትቃጠላለች፤ ሥጋዋም በአሥራ ነገሥታት ይበላል። በሁለቱም ሞቶች (1798 እና በመጨረሻዎቹ ቀናት) የጳጳስናው አውሬ በዘንዶ ኃይል ይገደላል። ዩናይትድ ስቴትስ የአውሬውን ምስል እንድትሠራ ከሆነ፣ ስምንተኛው ፕሬዚዳንት ደግሞ ከሚዋጋው የዘንዶ ኃይል በአንዱ ሊገደል ይገባል፤ እንዲሁም ከ1989 የዘመን መጨረሻ በኋላ ያለው ስድስተኛው ንጉሥ የዘንዶ ኃይላትን ሁሉ ያነሣሣ ንጉሥ ነው።

ሮናልድ ሬገን ከእምነቱ የተመለሰ ፕሮቴስታንት ነበር፤ ጆርጅ ቡሽ ግን አንደኛው፣ የተለመደ ዓለምአቀፋዊ አጀንዳ ተከታይ ነበር። ከታዋቂ ንግግሮቹ አንዱ፣ በነሐሴ 18, 1988 እንዲህ ብሎ በመናገር ዋሽንግተን ነው። "እናም ግብር የማልጨምር ሰው እኔ ነኝ። ተቀናቃኝ አሁን እሱ እንደ መጨረሻ አማራጭ፣ ወይም እንደ ሦስተኛ አማራጭ ግብር እንደሚጨምር ይናገራል። ነገር ግን ፖለቲከኛ እንደዚያ በሚናገርበት ጊዜ፣ ያን አማራጭ የሚመረምረው እርሱ መሆኑን ታውቃለችሁ። ተቀናቃኝ ግብር መጨመርን ከአማራጮቹ ውጭ ሊያደርገው አይችልም። እኔ ግን አደርገዋለሁ። እናም ከንግረሱ ግብር እንዳሳድግ ይገፋፋኛል፣ እኔም እምቢ እላለሁ። እነርሱም ይገፋፋሉ፣ እኔም እምቢ እላለሁ፣ እንደገናም ይገፋፋሉ፣ እኔም ለእነርሱ ልለው የምችለው ይህን ብቻ ነው። ከከንፈሬ አንብቡ፤ አዲስ ግብር የለም።"

ከዚያ የሕዝብ ፊት የተነገረ ውሸት በስተቀር፣ ይህም የዘንዶው ኃይል ወኪል የሆነ ሰው ባሕርይ ነው፣ ከሁሉ ይልቅ በጣም የታወቀው ንግግሩ በ1990 ዓ.ም. መስከረም 11 ቀን በኮንግረስ የጋራ ስብሰባ ፊት ሲናገር የተናገረው ነበር፤ እንዲህም አለ፡- "አሁን፣ አዲስ ዓለም እየታየ እንደሚመጣ ማየት እንችላለን። አዲስ የዓለም ሥርዓት እውነተኛ ተስፋ ያለበት ዓለም። በዊንስተን ቸርችል ቃላት፣ 'የፍትሕና የቅን አያያዝ መርሆች ... ደካሞችን ከብርቱዎች የሚጠብቁበት ...' የ'ዓለም ሥርዓት'፣ የተባበሩት መንግሥታትም፣ ከብርድ ጦርነት መቆራረጥ ነፃ ሆኖ፣ መሥራቾቹ ያዩትን ታሪካዊ ራእይ ሊፈጽም ተዘጋጅቶ ያለበት ዓለም።" አዛውንቱ ቡሽ ራሱን እንደ ሪፐብሊካን ቢገልጽም እንኳ፣ ዓለምአቀፋዊ አመለካከት ያለው ሰው ነበር።

ቢል ክሊንተን የምረቃ ሥነ-ሥርዓቱን በሊንኮን መታሰቢያ ሐውልት ላይ ያካሄደ የመጀመሪያው ፕሬዚዳንት ነበር፤ ይህም ማለት ለሊንኮን ጀርባውን ሰጥቶ ፊቱን ወደ ዋሽንግተን መታሰቢያ ሐውልት አቤሊስክ መለስ ማለት ነው፤ ይህም አቤሊስክ በውስጡ በፍሪሜሰንሪ ምልክቶች የተሞላ ነው። እርሱ ለመመልከት

የመረጠው አቤሊስኩም ሆነ በሕገ-መንግሥቱ ላይ ታማኝነቱን በሐሰት ሲምል ፊቱን ወደ እነርሱ ያዘረባቸው የፍሪሜሶን ምልክቶች፣ እርሱ ለባርነት ተቃውሞ ምልክት ለሆነው የሊንከን መታሰቢያ ሐውልት ጀርባውን እንደሰጠ ብቻ ሳይሆን፣ ክሊንተን በታሪክ ውስጥ በመረጠው አቀማመጥ በተቀበይነት ንግግር ከተናገረው ጋር እንደሚስማማ ያመለክታሉ፤ በዚያም እርሱ የተማረበት የJesuit University ውስጥ በትምህርቱ ሥር የነበረውን ፕሮፌሰር አመስግኖ ነበር።

ያ ፕሮፌሰር ካሮል ክዊግሊ በ1966 የታተመውን Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time የተሰኘ መጽሐፍ ጻፈ፤ ይህም “የዓለማዊነት ሐሰቦች መጽሐፍ ቅዱስ” እንደሚወክል በትክክልና በሰፊው የተረዳ ነው። ቁርካን ለእስልምና እንደሆነ፣ እንዲሁም በአልበርት ፓይክ የተጻፈና በ1871 የታተመው Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry የፍሪሜሶንን ምሥጢራዊ ትምህርቶች ከሁሉ የበለጠ ሰፊ መግለጫ እንደሆነ እንደሚቆጠር፤ ወይም The Book of Mormon ለLatter Day Saints እንደሆነ፣ የክዊግሊ መጽሐፍ የዓለማዊነት ፍልስፍና መጽሐፍ ቅዱስ ነው። ክሊንተን የቁርካንን መሐመድ ቢያመሰግን፣ ወይም የThe Book of Mormonን ጆሴፍ ስሚዝ ቢያመሰግን ብዙዎች ያውቁ ነበር፤ እንዲሁም አልበርት ፓይክ ማን እንደሆነ አንዳንዶች ያውቁ ነበር፤ ነገር ግን ክሊንተን ለክዊግሊ ያቀረበው ምስጋና ከራሱ የዓለማዊነት አጀንዳ ጋር የተስማማ እንደነበር፣ እንዲሁም በአብርሃም ሊንከን የተወከሉትን መርሆች እንደሚጥል ጥቂቶች ብቻ ያውቁ ነበር።

በንግግሩ ውስጥ ክሊንተን እንዲህ አለ፡- “በወጣትነቴ፣ የሐንስ ኬንዲ ወደ ዜግነት ያቀረበውን ጥሪ ሰምቼ ነበር። ከዚያም፣ በጆርጅታውን ተማሪ ሳለሁ፣ ያንን ጥሪ ካሮል ኩዊግሊ በተባለ ፕሮፌሰር ይበልጥ በግልጽ ሲቀርብ ሰማሁ፤ እርሱም እንዲህ አለን፡- አሜሪካ በታሪክ ውስጥ ከሁሉ የላቀች ሀገር ሆና የቆየችው ሕዝባችን ሁልጊዜ በሁለት ነገሮች ስለሚያምን ነው፤ እነርሱም፡- ነገ ከዛሬ የተሻለ ሊሆን ይችላል ብለን መመኘት፣ እና ይህ እንዲሆን ለማድረግ እያንዳንዳችን የግል የሥነ ምግባር ኃላፊነት እንዳለብን ማመን ነው።” ካሮል ኩዊግሊ አሜሪካን “እንደገና ታላቅ ለማድረግ” ያቀረበው ሐሳብ፣ ዩናይትድ ስቴትስ ብሔራዊ ሉዓላዊነቷን ለተባበሩት መንግሥታት እንድታስረክብ ነበር። ክሊንተን ዲሞክራት፣ ዓለምአቀፋዊነትን የሚያበረታታ፣ የዘንዶው ወኪል ነበር።

“እንደ አባት እንደ ልጅ”፤ የኋለኛው ጆርጅ ቡሽ ዓለም-አቀፋዊ ነበር፤ እንዲሁም አባቱ ራሱን ሪፐብሊካን ነኝ ብሎ የሚያስታውቅ ዓለም-አቀፋዊ እንደነበረው ሁሉ። ፖም ከዛፋ ሩቅ አይወድቅም። መጽሐፍ ቅዱስ “ከተስማሙ በቀር ሁለቱ አብረው ሊሄዱ ይችላሉን?” ብሎ የአነጋገር ጥያቄ ያነሳል። የኋለኛው ቡሽ ከቢልና ከሂላሪ ክሊንተን ጋር በአንድነት ያከናወናቸውን ብዙ ሥራዎች ብቻ መከታተል የኋለኛው ቡሽ ከማን ጋር እንደተስማማ ለማየት በቂ ነው።

ባራክ ሁሴን አባማ ፕሬዚዳንት ሆኖ ከመመረጡ ጥቂት ቀደም ብሎ በአንድ የምርጫ ዘመቻ ስብሰባ ላይ ስለ ዩናይትድ ስቴትስን በመሠረታዊ ሁኔታ ለመለወጥ መግለጫ ሰጥቶ ነበር። እ.ኤ.አ. ጥቅምት 30, 2008 በኮሎምቢያ፣ ሚዙሪ፣ አባማ እንዲህ አለ፡- “ዩናይትድ ስቴትስ አፍ አሜሪካን በመሠረታዊ ሁኔታ ከመለወጥ አምስት ቀናት ብቻ ይቀሩናል።” ይህ መግለጫ የአባማ “ተስፋና ለውጥ” የሚል ሰፊ መልእክት አካል ነበር፤ ይህም በ2008 የፕሬዚዳንትነት ዘመቻው ማዕከላዊ ጭብጥ ሆኖ ሳለ፣ ለትልቅ የፖሊሲ ማሻሻያዎች እና ለአገሪቱ የተለየ አቅጣጫ ያለውን ቁርጠኝነቱ ያጎላ ነበር። አገሪቱን ያዘረበት አቅጣጫ ወደ ዓለምአቀፋዊነት የዘንዶ ፖሊሲዎች፣ ነጭ ሕዝብን የሚቃወም፣ ውርጃን የሚደግፍ፣ የካርብን ነዳጅን የሚቃወም፣ አሜሪካን የሚቃወም ዓለምአቀፋዊነትን የሚደግፍ፣ ልዩነት፣ ፍትሃዊነት፣ አካታችነት፣ የCritical Race Theory ሐሰተኛ ታሪክ፣ እና እንዲሁ ወዘተ ነበር። አባማ በቀላሉ የማጎበረሰብ አደራጅ ብቻ አልነበረም፤ እርሱ የዘንዶው ኃይል ዓለምአቀፋዊ አጀንዳ ወኪል ነበር፣ አሁንም ነው።

ይሁን እንጂ ትራምፕ ከዘመናዊ ፖለቲካኛ የተለመደው ባህሪ በተለየ ሁኔታ፣ ከ1989 ጀምሮ ባለው ዘመን ውስጥ ከእርሱ በፊት የነበሩት ሰባቱ ፕሬዚዳንቶች በአጠቃላይ ከፈጸሙት ይልቅ ተስፋዎቹን ይበልጥ ጠብቆ ፈጽሟል። አሜሪካን እንደ ገና ታላቅ ለማድረግ ቁርጠኛ ነበር፤ እንዲሁም ይህን ለማድረግ ሲጥር፣ በአሜሪካ ውስጥ ብቻ ሳይሆን በዓለም ሁሉ ያሉትን የግሎባሊስት ኅይሎች አነሳስቶ አስቆጣ።

ጆ ባይደን ከሌላ ዓለምአቀፋዊ አስተሳሰብ አራማጅ በስተቀር ሌላ ማንኛውም ነገር መሆኑን የሚያሳይ ምንም ዓይነት ማስረጃ የለውም።

የካቶሊክነት አውሬ ከዘንዶው ኅይሎች ጋር ረጅምና የተራዘመ ጦርነት አካሄደ፤ እንዲሁም ዩናይትድ ስቴትስ የጳጳስነትን ምስል በምትሠራበት ጊዜ የሚነግሥ ፕሬዚዳንት በትንቢታዊ አስፈላጊነት ከዘንዶው ኅይሎች ጋር በትግል ውስጥ ይሆናል። ከሕያዋን ፕሬዚዳንቶች መካከል ከዶናልድ ትራምፕ በቀር ከዘንዶው ኅይሎች ጋር ጦርነት የሚያደርግ ማንም አይሆንም፤ ምክንያቱም ዲሞክራቶች በግልጽ ዓለም-አቀፋዊያን (ዘንዶዎች) ናቸው። እና መጨረሻው ጆርጅ ቡሽ ደግሞ አባቱ እንደ ነበረ ሁሉ እንዲሁ ነበር (በመግለጫ ሪፐብሊካን ሆኖ በእውነቱ ግን ዓለም-አቀፋዊ ዘንዶ የሆነ)፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ሁልጊዜ መጨረሻውን በመጀመሪያው ይገልጣልና።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“ታላቅ ቀውስ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ይጠብቃል። ቀውስ ዓለምንም ይጠብቃል። ከዘመናት ሁሉ በላይ እጅግ የሚገዝፍ ግጭት ከፊታችን ቀርቦአል። ከአርባ ዓመት በላይ በትንቢታዊው ቃል ሥልጣን ላይ ተመርከን ሊመጡ እንደሚገባቸው ያወጅናቸው ክስተቶች አሁን በዓይናችን ፊት እየተፈጸሙ ነው። የሕሊና ነፃነትን የሚገድብ ሕገ መንግሥት ማሻሻያ ጉዳይ አስቀድሞ በአገሪቱ ሕግ አውጪዎች ፊት ቀርቦ ተገፍቶአል። የእሱድ አክብሮትን በግድ የማስፈጸም ጉዳይ ብሔራዊ ፍላጎትና አስፈላጊነት ካለው ጉዳይ አንዱ ሆኖአል። የዚህ እንቅስቃሴ ውጤት ምን እንደሚሆን በጥልቅ እናውቃለን። ነገር ግን ለዚያ ውጤት ዝግጁ ነን? እግዚአብሔር በፊታቸው ስላለው አደጋ ለሕዝቡ ማስጠንቀቂያ እንድንሰጥ ያስተላለፈልንን ኃላፊነት በታማኝነት ፈጽመናል?”

“እሱድን ለማስከበር በሚደረገው በዚህ እንቅስቃሴ ውስጥ ከተሳተፉት መካከል እንኳ በዚህ እርምጃ የሚከተሉትን ውጤቶች ስለማያዩ የተደነገሩ ብዙዎች አሉ። እነርሱ በቀጥታ በሃይማኖታዊ ነፃነት ላይ እየመቱ እንደሆነ አያዩም። ብዙዎች የመጽሐፍ ቅዱስን ሰንበት መብቶች እና የእሱድ ሥርዓት የተመሠረተበትን ሐሰተኛ መሠረት ከቶ አልተረዱም። ሃይማኖታዊ ሕግ ደንብን የሚደግፍ ማንኛውም እንቅስቃሴ በእውነት ለጳጳሳዊነት የሚሰጥ ቅናሽ እርምጃ ነው፤ እርሱም ለብዙ ዘመናት ያህል በሕሊና ነፃነት ላይ ያለማቋረጥ ጦርነት ሲያካሂድ የኖረ ነው። እሱድን ማክበር እንደ ተባለው ክርስቲያናዊ ተቋም ሕልውናውን የሚያገኘው ‘ከዓመፅ ምስጢር’ ነው፤ እርሱንም ማስከበር የሮማዊነት ዋና የመሠረት ድንጋይ የሆኑትን መርሆች በተግባር መቀበል ይሆናል። ሕዝባችን የመንግሥቱን መርሆች እስከሚክድ ድረስ በመሄድ የእሱድ ሕግ ሲያወጣ፣ ፕሮቴስታንትነት በዚህ ድርጊት ከጳጳሳዊነት ጋር እጅ ይጣመራል፤ ይህም ከረዥም ጊዜ ጀምሮ ዕድሉን በብርቱ ጉጉት እየጠበቀ ወደ ንቁ አምባገነንነት እንደገና ለመዝለል የተዘጋጀውን ግፍ ሕይወት እየሰጠ መሆን ብቻ ነው።”

“የብሔራዊ ማሻሻያ እንቅስቃሴ፣ የሃይማኖታዊ ሕግ አውጫነት ሥልጣንን እየተጠቀመ፣ ሙሉ በሙሉ ሲያድግ በአለፉት ዘመናት የነገሠውን ተመሳሳይ አለመቻቻልና ግፍ ያሳያል። በዚያን ጊዜ የሰው ምክር ቤቶች የመለኮትን ሥልጣን ለራሳቸው ወስደው ነበር፤ የሕሊናን ነፃነት በግፈኛ ሥልጣናቸው እየደቀቁ፤ እስራት፣ ስደትና ሞትም ትእዛዛቸውን ለተቃወሙት ይከተል ነበር። ጳጳሳዊነት ወይም መርሆቹ እንደገና በሕግ ተጽዕኖ ወደ ሥልጣን ከተመለሱ፣ ሕሊናንና እውነትን ለሕዝባዊ ስሕተቶች አክብሮት ሲሉ መሥዋዕት ለማያቀርቡ ሰዎች ላይ የስደት እሳት እንደገና ይነዳል። ይህ ክፉ ነገር ሊፈጸም በጣም ቀርቦአል።”

«እግዚአብሔር በፊታችን ያሉትን አደጋዎች የሚያሳይ ብርሃን ሰጥቶናል ከሆነ፣ ይህን ለሕዝቡ ለማቅረብ በእኛ ንይል ያለውን ጥረት ሁሉ ማድረግ ችላ ካልን፣ በዓይኑ ፊት እንዴት ንጹሐን ሆነን እንቆማለን? እነርሱ ይህን እጅግ ጉልህ ጉዳይ ያለ ማስጠንቀቂያ እንዲገጥሙ ትተናቸው ለመቀመጥ እንችላለን?»
Testimonies, volume 5, 711, 712.